

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Esztári Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe** eljáró ügyvéd dr. Esztári Csaba) által képviselt felperes neve (**felperes címe.**) felperesnek a Pál és Kozma Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**, eljáró ügyvéd dr. Kozma Anna) által képviselt **alperes neve. (alperes címe.)** alperes ellen munkaviszony megszüntetésének jogellenességének jogkövetkezményei megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. december 4. napján kelt 84.M.702/2018/32. számú ítélete ellen a felperes 33. és 3. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t:**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az államnak felhívásra - az abban közölt módon és időben - a felperes 390.655 (háromszázkilencvenezer-hatszázötvenöt) forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

#### **A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes 2016. szeptember 1. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél kiemelt vagyonbiztosítási szakértő munkakörben, melyet megelőzően közel 20 évig megbízási jogviszonyban látott el kárszakértői tevékenységet. A munkaviszonnyá történő átminősítéssel a felperes munkavégzési területe, az általa intézett károk típusai, összeghatárai változtak, azonban a munkára vonatkozó szabályok, utasítások azonosak voltak mindkét jogviszonyban. Felperes a munkaköri leírása alapján felelős volt különösen a biztosítási szerződések és kárrendezési utasítások szerinti kárfelmérések elvégzésére, a kárhelyszínek dokumentálására, fényképfelvételek elkészítésére, az iratanyagok továbbítására, a fedezet, jogalap és kárösszeg ellenőrzésére. A felperes munkaviszonyában alpbér és teljesítménybér kombinációján alapuló bérezésben részesült akként, hogy havi alapbére 250.000 forint volt, melyet a havi teljesítménytől függően átlagosan havi 229.209 forint teljesítménybér egészített ki. Felperes felett a munkáltatói jogkört az ügyfélkapcsolati és termékfejlesztési, nem-életbiztosítási vezérigazgató-helyettes, **Sz.T.** gyakorolta. A felperesi szervezeti egység irányítója **Cs.N.** kárrendezési és szolgáltatási igazgató, közvetlen felettese **Sz.L.**, a vagyon-kárrendezési, kárszakmai, felügyeleti, felülvizsgálati és fejlesztési részleg vezetője, a közvetlen szakmai felettese pedig **P.N.** területvezető volt. Felperes munkavégzésének helyszíne ... megye teljes és ... megye egy részének a területére, valamint az alperes utasítása alapján más megyékre is kiterjedt. Ezen megyékben a felperesen kívül **B.R.** és tanú is tevékenykedett szakértőként. Hármójuk között a területfelosztás miatt vitás, haragos viszony alakult ki. **P.N.** területvezető, 2017-ben feladatuk kapta, hogy a három munkavállaló közötti viszonyt próbálja

rendezni, mert az a szakértők közötti kommunikáció hiányára tekintettel a munkaszervezést közöttük ellehetetlenítette.

- [2] Az alperes a szakértők munkáját több módon is ellenőrzi. Egyrészt az ... Központ (...) a kártérítés kiutalása előtt a szakértők javaslatára végez ellenőrzést, szükség esetén - pl. jogalapi probléma kapcsán - az ... visszajelez a szakértőknek és a felmerült kérdéseket egyeztetni, arra magyarázatot kér vagy javaslatot tesz. Ezen felül a ... rendszerben a kárszakértők munkájának utólagos havi ellenőrzése történik. Ez azonban csak szűrőpróbaszerű, nem terjed ki egyidejűleg a teljes szakértői állomány munkájára. A szakértők az ellenőrzések eredményéről e-mailben kapnak visszajelzést. Harmadrészt ellenőrzési bejegyzések kerülnek rögzítésre a szakértők által is használt - így számukra is hozzáférhető - ... rendszerben, az ... Központ és a ... Felügyelet és ... szervezet részéről.
- [3] 2017. őszén felperes felettese, tanú szóban jelzéssel élt **P.N.** felé, amelyben a felperes munkájával kapcsolatos kifogásait közölte. E körben visszaélésekre, szabálytalanságokra és mulasztásokra irányuló célzásokat tett. Később **P.N.** kérésére konkrét kárszámok megjelölésével is pontosította a jelzését írásban. **P.N.** ezen anyagokat átnézve maga is visszasságokat észlelt, így ezt a felettese felé is jelezte. Az alperesnek ily módon jutott tudomására, hogy a felperes munkájában korábban nem tapasztalt súlyú és összefüggésű hiányosságok, problémák jelentkeztek, így különösen limitált veszélynem váltások, hiányos, nem megfelelő vagy többször felhasznált fotódokumentáció, egységárok hibás vagy hiányos alkalmazása, egyedi ártételek alkalmazása, ellenőrizhetetlen megállapítások vagy egy-két preferált kivitelező kizárólagos alkalmazása. Mindezek alapján az alperes célvizsgálatot rendelt el. A megvizsgált káryanag a még hasonló összefüggések alapján egyéb kárügyek közül került merítésre.
- [4] 2017. december 12-én bizalmas besorolású ... jelentés készült a ... és --- megyei szakértői tevékenység célvizsgálatáról, amely megállapításokat tartalmazott a felperes, **B.R.** és tanú munkájáról is. A jelentés a felperesre vonatkozóan számos szabályszegést állapított meg, példakárokat is megjelölve. A jelentés rögzítette többek között, hogy a szakértő vélhetően tudatában volt az eljárási szabálytalanságainak, ennek ellenére folytatta azt. (8/A/30.)
- [5] Az alperes részéről **Cs.N.** 2018. február 7. napján megbeszélést hívott össze a budapesti központba, amelyre meghívásra került felperes, **B.R.** és tanú. A találkozón tanú nem jelent meg. Alperesi oldalról jelen volt **P.N.**, **Sz.L.** és **Cs.N.**. A megbeszélésnek két témája volt: a szakértők területi vitája, illetve szakmailag és emberileg összeférhetetlen magatartása, valamint a szakértők nem megfelelő munkavégzése. Utóbbi témakörben a felperes és **B.R.** által elkövetett hibatípusokról általánosságban és nem konkrét ügyek megjelölésével került sor visszajelzésre. A hibatípusok között megemlítsre került a nem megfelelő, önkényes veszélynem váltások, a nem megfelelő és nem azonosítható fotódokumentáció készítése vagy a fotózás elmaradásának problémája, a többször felhasznált fotók alapján történő kárkifizetés tilalma és felhívták a figyelmet a rendszeresített egységárok alkalmazására is. Megemlítsre kerültek továbbá konkrét - dugulás-elhárítással, csőtörés-helyreállítással foglalkozó - cégek, amelyek visszatérő alkalmazása volt látható a felperes kárügyeiben. A szakértők területi vitáját a munkáltató akként oldotta fel, hogy tanú jogviszonyának megszűnése miatt a felperest és **B.R.**et kérte fel a jövőben az addig tanú által vitt területek ellátására.
- [6] **P.N.** 2018. február 15-én e-mailben tájékoztatta a szakértőket a 2017. október-novemberi káresetek kapcsán lefolytatott országos ellenőrzés eredményeiről azzal, hogy a szakértőknek arra írásban visszajelzést kellett adniuk. A visszacsatolási határidő **P.N.** területvezető részére 2018. március 19.

napjában került meghatározásra. Az e-mail tanúsága szerint a felperes ügyei közül kettő esetben eljárási hibát, egy esetben pénzügyi kockázatot állapítottak meg.

- [7] Az alperes által elrendelt célvizsgálat eredményeként a ... rendszer 2015. március 5-én újabb, két bizalmas besorolású ... jelentést (3/A/2., 3/A/3.) készített, mely szerint a felperes káryanagának újabb része megvizsgálásra került. A rendszer ez alkalommal is több, a felperes által intézett kárügyben hibát és hiányosságot tárt fel.
- [8] Az alperes 2018. március 14-én személyes megjelenésre hívta fel a felperest a budapesti központba. Az egyeztetés témája a felperesi munkaviszony megszüntetése volt, melyről jegyzőkönyv készült. Az egyeztetésen jelen volt **Cs.N.** kárrendezési igazgató, **Sz.L.** közvetlen vezető, a felperes és **M.T.** humánpolitikai szakértő. A jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a munkáltató tájékoztatta a felperest az alábbiakról: „A vizsgálat feltárta, hogy Ön több esetben a kiadott szabályozásoktól eltérően a ... egységárok helyett „Egyéb” tételeket alkalmaz, melyekben mindig a károsult javára tér el, részletezés nélküli számlákat kollaudáció nélkül fogad el, ellen-kárszámítást sem végez. Az eljárási területén a beérkező dugulás-elhárítás számlákat kontroll nélkül befogadja, majd az ezt követő lefolyócső-cserét is. Kiömlő szennyvíz okozta kár szinte egyik dugulásos kárnál sem azonosítható be, de Ön mindig leírja, hogy beazonosította. Az előzménykárok ellenőrzése és figyelembe vétele több esetben elmaradt a kárrendezések során, melynek következtében nem egyszer duplán, sőt triplán fizettünk ugyanazon kárképre. Ön hajlamos az ügyfél javára értelmezni a kárbejelentéseket, éves limitálású kockázatot más limit nélküli kockázatba sorolva azt rendezni. Főleg társasházi károk esetén szemlés kárrendezés helyett gyakran irodai kárrendezést végez - rendszeresen helyszíni szemleként jelöli. A társasházi képviselőt vagy a kivitelező által számára megküldött fotók alapján végez kárszámítást, számla-kollaudációt. A társasházat kívülről lefotózza, gyakran alaprajzot is csatol, holott a tényleges károsodás helyén nem is jár. ... igazolást nem csatolt.”.
- [9] Az egyeztetésen az alperes az alábbi tartalmú felmondást adta át a felperes részére, melyre a felperes munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása miatt került sor. „Munkaköri leírása szerint munkaköri kötelessége, hogy a munkáltató biztosítási szerződése, valamint a mindenkor hatályos kárrendezési utasításai szerint köteles a kárfelmérést, a kárhelyszín pontos dokumentálását, fényképfelvételek készítését elvégezni. Mindezeket a munkáltató mindenkor hatályos utasításaiban meghatározott módon és helyre, az ott meghatározott időtartam alatt köteles továbbítani. Kiemelt feladata a fedezet, jogalap, összegszerű ellenőrzés.
- A munkáltató több alkalommal vizsgálta, hogy betartja-e a munkaköri kötelezettségeit, amelynek eredményeként több alkalommal felhívta a figyelmet, hogy maradéktalanul tartsa be a jogszabályi előírásokat és a társaság belső utasításait. Az előzményekre tekintettel a munkáltató 2018. évben több kárügyet átvizsgált, melyben Ön szakértőként járt el. A vizsgálat arra terjedt ki, hogy Ön a munkavégzése során mennyire tartja be a jogszabályokat, társasági szabályzatokat, belső utasításokat, munkavégzése megfelel-e a munkaszerződésben, illetve a munkaköri leírásban rögzítetteknek.”
- A felmondás indokolása továbbá megjelölt 21 kárszámot, melynek kapcsán rögzítette, hogy a felperes a korábbi figyelmeztetések ellenére ezen kárügyekben „változatlanul nem tartja be a munkaköri leírásban, továbbá a munkáltató ... számú, kárminősítéshez kapcsolódó lakossági károk rendezési folyamata utasításának 3.1.5. kárszámítás, számfejtés általános szabályai, 3.1.9. tételes kárrendezés szabályai, 3.1.7. dokumentálás szabályai, 3.1.13. szemlés kárigények véglegesítése pontjaiban foglalt előírásokat. Tekintettel arra, hogy a korábbi munkáltatói figyelmeztetések nem

hoztak változást a munkavégzésében, továbbá arra, hogy a fenti kárügyekkel összefüggő munkáltatói kifogásokra nem tudott elfogadható magyarázatot adni, a munkaviszony megszüntetése mellett döntöttem."

A felperes 1 havi távolléti díja 613.264 forint, 12 havi távolléti díja 7.359.168 forint volt.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes 2018. március 13-án **B.R.** munkaviszonyát is megszüntette, aki az alperessel szemben keresetet terjesztett elő, amely jelen bíróságon 81.M.701/2018. számon volt folyamatban. A két ügy az előzmények és a tényállási elemek nagyfokú egyezésére és hasonlóságára tekintettel egymással szorosan összefüggött, az alperes azonos tanúbizonyítási indítványokat terjesztett elő, így mindkét eljárásban ugyanazon tanúk kerültek kihallgatásra. A felek indítványára ezért indokolt volt a 84.M.701/2018. számon folyamatban lévő per iratai közül a jelen per iratanyagának részévé tenni a tanúk ott tett vallomásait rögzítő jegyzőkönyveit.

### **A felperes kérelme, az alperes ellenkérelme**

- [10] A felperes a 2018. április 13-án előterjesztett keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeiben kérte marasztalni az alperest. Álláspontja szerint a felmondás indoka nem világos, nem valós és nem okszerű, emellett a felmondás alaki okból is érvénytelen, mert a munkáltatói jogkört nem az arra jogosított személy gyakorolta és a jognyilatkozatot jóvá sem hagyta. A felperes panaszolta, hogy a vele szemben támasztott kifogásokat vele senki nem ismertette, azokra nem reagálhatott. Álláspontja szerint az egyeztetésről készült jegyzőkönyv csupán általánosan tartalmazta a vele szemben támasztott kifogásokat, abból egyetlen konkrét eset sem volt beazonosítható. Rögzítette továbbá, hogy a felmondás és a tájékoztatás tartalma eltért egymástól. Sérelmezte, hogy a felmondásban nem került megjelölésre pontosan, hogy mely szabályokat nem tartotta be. A hivatkozott ... utasítás egy folyamatleírás, melynek a felmondásban hivatkozott pontjai vagy egyáltalán nem értelmezhetőek felperes munkájára, vagy ahol rá is vonatkoztathatók, ott nem derült ki, hogy mi az, amit felperes nem tartott meg. A felsorolt kárszámok esetében nem beazonosítható, hogy mit nem csinált megfelelően, a felmondásból az indok tényszerűen nem ismerhető meg. Előadta továbbá, hogy a felmondás indoka nem tartalmazta azokat a konkrét tényeket, körülményeket, amire a munkáltató a felmondást alapította. Sem egyedileg, sem összefoglaló jelleggel abból ugyanis nem volt megállapítható a felmondás pontos indoka, a felperesnek így nem volt lehetősége az okok ellenőrzésére, a felmondás vitatása is ellehetetlenült számára.

Az indok valóságának vitatása körében hivatkozta, hogy általában nem szegte meg sem a munkaköri leírás, sem a ... utasítás nevezett pontjainak előírásait. Az okszerűség körében előadta, hogy bármelyik terhére rótt szabályszegésből még nem következne a munkaviszony megszüntetése, hiszen a munkáltató valamennyi munkavállalóval szemben tárt fel hasonló jellegű problémákat. A 2017. október-novemberi országos ellenőrzésben rögzítettek is alátámasztják az esetek nagy számát és jellegét. A kimutatott hiányokért az alperes azonban egyetlen esetben sem alkalmazott addig elbocsátást.

- [11] Hivatkozása szerint a felmondás, mint a Kollektív Szerződés szerinti hátrányos jogkövetkezmény a KSZ 11.4.1. pontja alapján kizárólag az elnök vezérigazgató előzetes egyetértése mellett érvényes, amely azonban jelen esetben hiányzott. Szintén nem történt meg a szakszervezetekkel történő egyeztetés lehetőségére történő felhívás sem. Sérelmezte továbbá a hátrányos jogkövetkezmény kiszabására a KSZ-ben rögzített eljárási rend megsértését. Álláspontja szerint az alperes azokból egyetlen releváns pontot sem tartott be.

Előadta továbbá, hogy a 2018. február 7-i megbeszélésen tanú helyettesítéséről volt szó, így tehát az alperes ugyanazon kifogásolt, hibásnak nyilvánított munkáért előbb megjutalmazta, majd utóbb - egy hónappal később - ugyanazon adatok, információk alapján elbocsátotta. Sérelmezte, hogy a ... jelentéseket nem ismerte meg, valamint nem kapott lehetőséget arra, hogy az abban foglaltakra reagáljon. Hangsúlyozta, hogy a felmondásban megjelölt 21 káresetből 5 eset a munkaviszony létesítése előtt, a megbízási jogviszonyban teljesített ügyintézésről szólt, valamint, hogy az A/3.számú mellékletben 2 eset ugyancsak korábbi időszakra került visszavezetésre. Az alperes által A/4. sorszám alatt csatolt táblázat vonatkozásában hivatkozta, hogy az a felmondás indoklására alkalmatlan, mert utólagosan kívánja azt kiegészíteni, valamint később, a perben csatolt anyagok sem jelölték meg, hogy a felperes munkaköri leírásából mely előírást szegte meg.

Az összecszerülésében véglegesített, pontosított keresetét 2019. február 28-án terjesztette elő, melyben kéthavi munkabér (alapbér + teljesítménybér + Erzsébet utalvány + home office), azaz 1.102.418 forint, hathavi, igazoltan kimutatott különbözet, mint elmaradt jövedelem, azaz 2.036.490 forint, öt hónap különbözet, mint elmaradt jövedelem, azaz 1.697.075 forint és 100.000 forint évi egy alkalommal járó készpénzjuttatás ellenértéke megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezen összegekből levonásba helyezte a cégautó 52.800 forint összegű költségeit, mindezek alapján 4.883.183 forint és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

- [12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felmondást **Sz.T.** igazgatósági tag, ügyfélkapcsolati és termékfejlesztési, nem-életbiztosítási vezérigazgató-helyettes írta alá, aki a felperes felett munkáltatói jogkörrel rendelkezett. Hivatkozása szerint ő a munkáltatói jogkör gyakorlójaként a felmondást utólag egyébként bármikor jóváhagyhatja. A világosság körében rögzítette, hogy a felmondásban egyértelműen megjelölésre került, hogy felperes milyen magatartása, mulasztása miatt került sor a munkaviszony megszüntetésére. A felmondás összefoglalóan ugyan, de kellően konkrétan megjelölte mindazokat a kárügyeket, amelyekben az alperes azt találta, hogy a felperes megszegte a munkavégzésre irányuló ... utasítást. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem volt köteles részletezni, hogy az egyes kárügyek esetén felperes a ... utasítás mely pontját és mennyiben szegte meg, elegendő volt azok összefoglaló megjelölése is. A felperesi mulasztások konkrét kifejtése és bizonyítása ugyanis a perbeli eljárásban is lehetséges. Erre került sor az A/4. sorszám alatt csatolt táblázatos formában, amely a felmondásban írt kárügyekhez tartozó felperesi mulasztások leírását rögzítette megjelölve az ezzel kapcsolatos, a kárügyintézésre irányadó szabályzat vonatkozó pontjait. Az egyes kárügyekben keletkezett felperesi mulasztást igazoló okiratokat A/5-25. alatt csatolta.

Az okszerűség körében hivatkozott arra, hogy önmagában az a körülmény, hogy más, szintén mulasztó munkavállaló munkaviszonya nem került megszüntetésre, még nem eredményezi a felperesi felmondás okszerűtlenségét. Ennek követelménye ugyanis azt jelenti, hogy a felperes által elkövetett mulasztások alapján a felperes munkaviszonyának alperes általi további fenntartása nem várható el. A felperes sorozatosan és igen jelentős számban megszegte a munkavégzésre irányadó szabályokat, előírásokat és a felesleges kockázatvállalással, indokolatlan kárkifizetéssel a munkáltató jogos érdekét sértette, veszélyeztette. Egyebekben utalt arra, hogy az alperesnél más kárügyintéző munkaviszonyának a megszüntetésére is sor került, mérlegelve az elkövetett mulasztások súlyát, gyakoriságát, következményeit. A ... jelentések kapcsán hangsúlyozta, hogy semmi nem kötelezi a munkáltatót arra, hogy egy olyan vizsgálati anyagot, amely bizalmas belső vizsgálat céljából készült, a felperes részére átadjon. Ezzel egyetlen olyan szabályt sem szegett, amely a felmondás jogszerűségét érintette. Nem volt szükséges a felperessel való felmondás előtti előzetes egyeztetés, valamint a meghallgatása sem tekintettel arra, hogy a felmondás indokát a belső vizsgálat feltárta, a felperes által tett intézkedések egyértelműek voltak, azok a belső rendszerben rögzítésre kerültek, a felperestől az egyes kárügyekkel kapcsolatosan érdemi többletinformáció nem

volt várható. Kiemelte, hogy a felmondás indokolása mind a munkaköri leírást, mind a mindenkor hatályos kárrendezési utasításokat is hivatkozta. A munkaköri leírásban foglaltakon túl a felperes megszegte az ... utasítás megjelölt pontjait. A felmondásban megjelölt kárügyek a felperes sorozatos és ismétlődő mulasztását mutatják: 2017. évben a felmondás indokolása szerint 12 kárügyben követett el a felperes súlyos mulasztást, melyek önmagukban is olyan súlyúak, amelyek megalapozták a felmondást. A felperesi kereset végleges összecszerúsége kapcsán az alaphér összegét nem vitatta. Vitatta azonban a teljesítménybér számításának módját annak jogszabályi alapjának hiánya miatt, és a felperes megtérült jövedelem összegét a gépjárműhasználat költségének levonhatósága okán.

### **Az elsőfokú bíróság határozata**

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest az alperes részére történő 310.082 forint, ÁFA-t is tartalmazó perköltség megfizetésére. Ezen felül akként rendelkezett, hogy a felperes az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 292.990 forint eljárási illeték megfizetésére köteles.

A felperes kereseti kérelmét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 20. § (1) bekezdése, 66. §-a, 64. § (2) bekezdése, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdése szerint vizsgálta.

Megállapította, hogy a felmondáson **Sz.T.**, a munkáltatói jogkör gyakorlójának aláírása szerepel, így a felmondás, mint jognyilatkozat, az arra jogosulttól származott. E körben hozzáfűzte továbbá, hogy ennek hiányában az **Sz.T.** jóváhagyása esetén is érvényes lenne. Tekintettel arra, hogy az iratokon szereplő aláírások kapcsán kételye nem merült fel, a felperes által előterjesztett igazságügyi grafológus írásszakértő kirendelésére tett indítványt elutasította. E körben rögzítette, hogy a munkáltatóijogkör-gyakorló meghallgatását követően az írásszakértő kirendelése teljességgel szükségtelenné vált, az kizárólag a per elhúzását és szükségtelen költségek felmerülését eredményezte volna.

Az indok világossága körében rögzítette, hogy a felmondás indoka megfelelt az összefoglaló indok követelményének, mert tartalmazta azt, hogy a felperes munkájára miért nem volt szükség. A munkáltató ugyanis megjelölte, hogy vizsgálta, hogy a felperes betartotta-e a munkájára irányadó szabályokat, utasításokat, és konkrétan megjelölte azon kárszámokat is, amelyek eredményeképpen a munkaköri leírásban, valamint az ... utasítás egyes pontjaiban foglalt előírások megtartását nem látta megvalósulni. Rögzítette ítéletében, hogy pusztán a kárszámokból annak megállapítása nem volt lehetséges, hogy az adott ügyben mi volt a konkrét szabályszegés, azonban e körben értékelte, hogy a kárszámok éppen az ügyek konkrét beazonosítását célozták. Elfogata az alperes azon hivatkozását, miszerint az összefoglalóan megjelölt indok konkrét és részletes kifejtésére és bizonyítására a perben is sor kerülhet. Pontosán erre volt hivatott az alperes által csatolt A/4. számú táblázat és az A/5-25. számú mellékletek, valamint a kihallgatott tanúk vallomásai. Hangsúlyozta, hogy a csatolt mellékletek kapcsán a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy azokat korábban nem ismerte, hiszen alperesi nyilatkozat szerint azok jelen perhez készültek éppen abból a célból, hogy az összefoglaló módon megjelölt felmondási indokot az eljárásban részletesen kifejtse és alátámasszák.

Meggyőződése szerint szintén nem eredményezte a felmondás jogellenességét, hogy annak indokolása a munkaköri leírás és a ... utasítás egyes pontjainak megszegésére anélkül utalt, hogy megjelölte volna az adott szabály pontos tartalmát. E körben jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felmondás az előzmények körében rögzítette a felperes munkaköri leírásban megfogalmazott kötelezettségeit és feladatait, valamint azt, hogy a munkáltató ezek betartását több alkalommal is vizsgálta. Mindezek alapján vonta le a felperes szabályszegéseire vonatkozó megállapítását. Így alaptalannak találta felperes azon hivatkozását, hogy a ... utasítás pontjai nem kellő mértékben

kerültek megjelölésre a felmondásban. A felperesi szabályszegés ténye, mint a felmondás indoka, a konkrét pontokra történő hivatkozás nélkül is jogszerű.

Kiemelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a felmondás átadásakor készült jegyzőkönyv szerint az alperesi képviselők a felperest külön is tájékoztatták a felmondás konkrét okairól. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy ezen egyidejű tájékoztatás tartalommal töltötte meg a pusztán kárszámokat tartalmazó, kifejtést igénylő felmondási indokot oly módon, hogy azt nem egészítette ki új vagy más indokkal. Nem találta alaposnak azon felperesi kifogást, hogy a tájékoztatás a felmondástól eltért, a bizonyítási eljárás eredménye alapján azok tartalmi azonosságát állapította meg.

[14] A felmondási indok valósága körében azt is vizsgálta, hogy a munkáltató több alkalommal is eleget tett-e az ellenőrzési kötelezettségének. A bizonyítási eljárás eredményeként ezen felmondási megállapítást túlnyomó részt valósnak találta. E körben kiemelte, hogy az I. ... és a 2017. decemberi ... jelentések tartalmukban megegyeztek egymással, új megállapításokat csupán a II. ... jelentés tartalmazott.

[15] Ezt követően vizsgálta, hogy valós-e a felmondás azon megállapítása, miszerint a munkáltató több alkalommal felhívta a felperes figyelmét a szabályok betartására. Ítéletében megállapította, hogy a per adatai szerint csak a 2018. február 7-i megbeszélés vonatkozásában volt ennek megtörténte igazolható, egyéb figyelemfelhívás azonban nem került bizonyításra. A 2018. február 7-i megbeszélést illetően megállapította, hogy azon a felperesen és **B.R.**en kívül **Cs.N.**, **Sz.L.** és **P.N.** vettek részt. Hangsúlyozta, hogy a személyek kérdésében való eltérő nyilatkozatok a lényeges körülmények megállapítása szempontjából jelentőséggel nem bírtak, hiszen akár külön-külön, akár egyidejűleg volt jelen felperes és **B.R.**, az nem befolyásolta annak megállapíthatóságát, miszerint a felperes figyelmét az általa elkövetett hibatípusokra felhívták. E körben kiemelte, hogy végül felperes maga is elismerte, hogy a rögzítéssel és fotózással kapcsolatos általános elvárások az adott megbeszélésen felmerültek. Mindezek alapján a felperesi figyelemfelhívás nem többszöri, csak egyszeri megtörténtét látta bizonyítottnak, azonban ezen körülmény alapján a felmondás indokát nem találta jogellenesnek.

A felmondásban rögzített 21 db kárügy vonatkozásában a csatolt A/4-25. dokumentumok és **Sz.L.**, **P.N.** vallomásai alapján bizonyítottnak találta a szabályszegéseket, így azok szintén valósnak minősültek. E körben nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a felperes bírói felhívásra sem tett olyan nyilatkozatot, amelyben ténybelileg vitatta volna az A/4-25. alatti mellékletekben kifejtettek elkövetését, valamint a tanúk által elmondott szabályszegések kapcsán sem állította azok valótlanosságát. Ítéletében példálózó jelleggel rögzítette az A/24., A/8. és A/13. számú mellékletben leírt kárügyekkel kapcsolatos tanúnyilatkozatokban foglaltakat. Ezen felül a további kárügyekben is bizonyítottnak találta a felperes terhére rótt szabályszegéseket. Megjegyezte, hogy valóban nem, illetőleg nem önmagában a ... jelentések tartalma képezte a felmondás indokát, azonban a felmondás valósnak bizonyult indoka tartalmában megfelelt a ... jelentésben rögzített eseményeknek és összefoglaló megállapításoknak. Mindezek alapján a felperes mulasztásainak és szabályszegéseinek sorozatosságát is bizonyítottnak találta.

[16] Az indokolás valósága körében vizsgálta végül a felmondás azon megállapítását, miszerint a felperes nem tudott elfogadható magyarázatot adni a kárügyekkel összefüggő munkáltatói kifogásokra. E körben bizonyítékként vette figyelembe a ... jelentéseket, melyek közül a 2017. decemberi és a 2018. márciusi jelentés is olyan eredmény-megállapítást tartalmazott, hogy a felperes a ... Központ munkatársainak figyelemfelhívására a tévedését általában nem ismerte el, a kért körülményeket nem vizsgálta.

[17] A felmondás okszerűsége körében előzményként rögzítette, hogy a 2018. február 7-i megbeszélés alkalmával az alperes még nem volt birtokában valamennyi információnak a felperes által elkövetett hibákat illetően, csupán az ezt követően készült célvizsgálat eredményét rögzítő 2018. március 5-i ... jelentés fedte fel ezeket. A február 7-i megbeszélés alkalmával ugyanis nagyságrendileg kb. 10 kárügy volt ismert, azonban még folyamatban volt további kb. 40 kárügy vonatkozásában és nagyobb időszakra nézve a célvizsgálat. Hangsúlyozta, hogy a lefolytatott bizonyítás eredményeként azt lehetett megállapítani, hogy tanú területének felperes és kollegája általi ellátását munkaszervezési okok indokolták.

[18] Nem találta megalapozottnak azon felperesi hivatkozást, miszerint a munkáltató a 2018. március 19-i visszacsatolási határidő leteltét megelőzően közölte a felperessel a felmondást. E körben rögzítette, hogy ez csak három kárügyet érintően volt igaz, hiszen a kapcsolódó levelezés értelmében az ellenőrzésen a felperesnél két esetben tártak fel eljárási hibát, egy esetben pedig pénzügyi kockázatot. A levelezéshez csatolt excel táblázat szerint azonban ezen káresetek a felmondás indokolásában nem szerepeltek.

A konkrét kárügyekben elkövetett szabályszegéseket csak részben találta az elsőfokú bíróság okszerűnek. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felmondásban olyan kárügyek is felsorolásra kerültek, amelyekben a felperes még a megbízási jogviszonyának idején, vagyis 2016. szeptember 1. napját megelőzően járt el. Ezen kárügyek az A/9., A/11., A/12., A/14., A/15., A/16. és részben az A/23., melyek vonatkozásában a felmondás indoka nem lehetett okszerű. Elfogadta azonban alperes azon hivatkozását, miszerint a felmondást hosszabb idővel megelőző mulasztásokra történő hivatkozás a mulasztások sorozatos és ismétlődő jellegének alátámasztása okán volt szükséges. Az elsőfokú bíróság az adott hiba sorozatos, munkaviszonyban történő elkövetését megalapozottnak találta az A/5., A/6. és A/7. alatti kárügyek leírásai, valamint az A/10., A/13., A/18. és A/19. alatti kárügyek összefüggései okán is. Visszatérő hiányosságként rögzítette a kárrendezési igazolások csatolásának hiányát, valamint a beázási károk intézésére vonatkozó szabályok megszegését is. A csatolt iratokon kívül a visszatérő jelleget igazolt tanú és P.N. tanúvallomása is. Mindezek alapján a felperesi munkaviszony fennállása alatti, kárügyintézésről szóló káresetek ügyében a felmondást okszerűnek ítélte.

Megállapította, hogy a bizonyítási eljárásban az alperes sikeresen bizonyította a felperes hibáinak súlyát, gyakoriságát, különösen a jogalap hiányában és/vagy többszörösen teljesített kárkifizetések megállapításával felesleges kockázatvállalást, indokolatlan kifizetéseket és pénzügyi veszteségeket eredményezett az alperesnek. Kiemelte továbbá, hogy az okszerűség vizsgálata során figyelemmel volt arra is, hogy a felmondásban meglehetősen hosszú, mintegy másfél évre visszanyúló időszak vonatkozásában kerültek feltárára a felmondást megalapozó szabályszegések, azonban a hibák konkrét súlyáról és gyakoriságáról, valamint azok nagy számáról és ismétlődéséről csak a célvizsgálat eredményeit rögzítő, 2018. március 5-i ... jelentésből bizonyosodott meg az alperes.

[19] Az elsőfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak a felmondás jogellenességére vonatkozó azon felperesi hivatkozást, miszerint az alperes más munkavállalók esetében is tárt fel mulasztásokat, azon munkaviszonyok azonban mégsem kerültek megszüntetésre. E körben hangsúlyozta, hogy a munkáltatónak joga van mérlegelni, hogy az összes körülmény figyelembevételével kinek és milyen módon szankcionálja a hibáit. Más munkavállalók által elkövetett hibák szankcionálása vagy azok elmaradása jelen perben nem volt vizsgálható.



- [20] Nem tartotta jogellenesnek a felmondást azon okból sem, miszerint a felperes nem ismerhette meg a vele szemben támasztott kifogásokat, azokra nem reagálhatott. Rögzítette, hogy önmagában ezen körülmény még nem jelent jogsértést és nem eredményezi a felmondás jogellenességét. Kitért arra is, hogy a felperes tévesen hivatkozott a felmondás Kollektív Szerződés szerinti vétkes kötelezettségszegés miatti hátrányos jogkövetkezmény voltára. E körben hangsúlyozta, hogy a munkáltatónak jogában állt eldönteni, hogy a munkaköri kötelezettségét megszegő munkavállalóval szemben milyen intézkedést alkalmaz, vagyis, hogy hátrányos jogkövetkezmény kiszabására irányuló és a KSZ-ben szabályozott eljárást indít-e vagy megszünteti a jogviszonyt.

### **Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem**

- [21] Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, alperes felperesi kereset szerinti marasztalását kérte mindösszesen 4.883.183 forint összegben. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára és új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult. Igényt tartott az első- és másodfokú eljárás során felmerült perköltségének a megfizetésére is.
- [22] Álláspontja szerint az elsőfokú eljárás nem derítette fel a kellően a tényállást, több esetben is az általánosság szintjén maradt, a rendelkezésre álló bizonyítékok egy részét nem vette figyelembe, nem értékelte, más részét pedig tendenciózusan okszerűtlenül és kirívóan logikátlanul értékelte. Kifogásolta továbbá, hogy jelen eljárással összetartozó másik munkaügyi eljárásból kizárólag a felperes terhére vett át elemeket, míg a felperes állításait alátámasztó, az alperes számára kedvezőtlen bizonyítékokat mellőzte.
- [23] Helytelennek ítélte azon elsőfokú ítéleti megállapítást, miszerint a felmondásban elegendő volt a vezérigazgatói utasításra és annak megszegésére vonatkozó utalás. Álláspontja szerint a felmondásban nem általános hivatkozás történt a vezérigazgatói utasítás megszegésére, hanem az utasítás konkrét alpontjai kerültek megjelölésre, így nem fogadható el a szabályszegés általában való megállapítása. Ez ugyanis a felmondás indokolásának megváltoztatását jelenti. Akkor járt volna el megfelelően az elsőfokú bíróság, ha a bizonyítási eljárás során és az ítéletében az adott kárszámú ügy konkrét, felmondásban megjelölt vezérigazgatói utasítási pontok szerinti megszegését vizsgálta volna. Kifogásolta, hogy a meghallgatott tanúk is eljárásrendekről, megsértett munkafolyamatokról nyilatkoztak, elmaradt azonban a tanúvallomások elemzése és összevetése. Az ítélet indokolása tehát hiányos, melynek oka a tényállás tisztázatlansága, mely az ítélet megalapozatlanságát eredményezi.
- [24] Kifogásolta a párhuzamos munkaügyi per anyagának önkényes felhasználását is. E körben hivatkozott arra, hogy a párhuzamosan folyó eljárásban az érintett munkavállalónak sikerült cáfolnia az alperes által terhére rótt hiányosságokat, így igazolásra került az alperes manipulatív eljárása, miszerint a káraktát hiányos tartalommal csatolta, és úgy állította be, mintha az teljes lenne. Az elsőfokú bíróság jelen eljárásban értékelés nélkül hagyta az alperes másik perben leplezett eljárását, nem tisztázta a kárakták teljességét. Azokat automatikusan teljesnek fogadta el a párhuzamos perben történekről való hivatalos tudomása ellenére. Az elsőfokú bíróságnak magyarázatot kellett volna adnia az ítéletében, hogy miért fogadta el a hiányok igazolására kétségtelen bizonyítékként az alperes részéről állítottakat.
- [25] Fellebbezésében vitatta a perben meghallgatott tanúk szavahihetőségének, elfogultságának értékelését is. E körben hivatkozott arra, hogy **P.N.**, **Sz.L.** és **Cs.N.** a felperessel szemben büntető feljelentést tettek, ebből adódóan a per és az eljárás alperesnek kedvezőtlen kimenetele esetén munkajogi felelősségre vonással kell számolniuk, így ők az ügy alakulásában érdektelennek nem

tekinthetők. Ennek alapján a vallomásukat ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből, vagy legalábbis a helyzetnek megfelelő fenntartással kellett volna azokat kezelni. Kifogásolta továbbá, hogy tanú maga is úgy nyilatkozott, hogy mind a felperessel, mind az alperessel haragos viszonyban áll, az elfogultság kérdésében érdemi választ adni nem tudott.

- [26] Hivatkozása szerint iratellenes azon ítéleti megállapítás, miszerint a felmondással együtt átadott jegyzőkönyv tartalmilag megfelelt a felmondásban közöltekkel. A jegyzőkönyvben ugyanis olyan hivatkozások találhatók, melyek megsértését a felmondás meg sem jelölte, illetőleg éppen ellentétes megállapításokat tett a fotózás hiányára vagy az elkészített fotó megléte, de meg nem felelősége tekintetében. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére fogadta el a jegyzőkönyvet, mint a felmondást tartalommal megtöltő dokumentumot, hogy a párhuzamos munkaügyi perből tudomása volt a jegyzőkönyv sablon jellegéről. Az ugyanis szó szerint megegyezett a párhuzamos perben érintett másik munkavállaló részére átadott jegyzőkönyvvel. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet maga is hiányosnak tartotta a felmondás szövegét, ezért hívta segítségül annak alátámasztására a jegyzőkönyvet. Erre azonban jogszerű lehetősége nem volt. A felmondást önmagában kellett volna vizsgálni, nem pedig az azt kiegészítő, tartalommal feltöltő anyaggal együtt. Ez a körülmény önmagában mutatja, hogy a felmondás nem felelt meg a világosság követelményének. Egy előre elkészített, személytelen blanketta szöveg pedig nem lehet alkalmas arra, hogy a világosság követelményét alátámassza, feltöltő szereppel bírjon.
- [27] Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, miszerint a világosság körében elegendő pusztán a vezérigazgatói utasításra való hivatkozás. Valamely szabályzat megszegésére történő általános hivatkozás nem felel meg az indokolás világossági követelményének. Jelen esetben azonban nem erről volt szó. A felmondásban ugyanis a vezérigazgatói utasítás konkrét pontjai is meghivatkozásra kerültek, így kizárólag ezen pontok viszonylatában lehetett volna a felmondást vizsgálni. Az adott pontra hivatkozás leszűkítette ugyan a teljes szabályzaton belüli előírásokat, azonban az még így is olyan tág halmazt képezett, hogy azzal együtt sem volt beazonosítható a konkrét kifogás. Még akkor sem, ha felperes esetleg fejből ismerte volna a teljes vezérigazgatói utasítást.
- [28] Hangsúlyozta, hogy az ítélet önmagának is elletmondóan értelmezte a világosság kérdését. Az elsőfokú ítélet ugyanis megállapította, hogy a pusztán számsor feltüntetése valóban alkalmatlan a szabályszegés tartalmának megállapítására, majd ezt követően azt is rögzítette, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az eljárásban csatolt az egyes kéreseményekhez kapcsolódó vizsgálati anyagokat nem ismerhette meg. Majd megállapította, hogy az alperes nyilatkozott arról, hogy azok a perhez készültek. Mindezek alapján hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet a logika szabályait megsértve helytelen következtetéseket állapított meg. Az ítéletben megállapítottak önmagukban sem állták meg a helyüket, féligazságokat vagy iratellenes értelmezéseket tartalmaztak. Mivel az elsőfokú ítélet sem találta elfogadhatónak a felperes elé tárt számsort, ezért azt a megoldást választotta, hogy más, kiegészítő, segítő iratokkal, hivatkozásokkal alapozta meg a felmondás elfogadhatóságát. Erre azonban jogszerű lehetősége nem volt. Tényszerű, hogy a számsorból és a vezérigazgatói utasítási pontok hivatkozásából sem egy általemler, sem egy szakértő a felmondás indokát megállapítani nem tudta. Ezen pedig nem segít az utólagosan a perhez készített, mellékletként csatolt vizsgálati anyag sem. Nem segít rajta a formalizáltan átadott jegyzőkönyv, hiszen az nem a felmondás része, illetőleg tartalma nem is a felperesre vonatkozik, valamint nem is a felmondásban rögzítetteket fedi.
- [29] Kifogásolta, hogy a bíróság szakkérdésben maga foglalt állást ahelyett, hogy az erre szakértelemmel rendelkező szakértőt rendelte volna ki. Az aláírások nyilvánvaló eltéréseit ítéletében azzal oldotta

fel, hogy megállapította, hogy azok között kirívó különbség nem volt látható. A felperes az eljárás során több alkalommal is hivatkozott a felmondásban szereplő és csatolt aláírások közötti különbségekre, azok eltérő személyektől való származására. Az elsőfokú bíróság azonban nem adott helyt a bizonyítási indítványnak, hanem maga döntött ebben a kérdésben hozzáfűzve, hogy azt **Sz.T.** utólag is jóváhagyta volna. Az elsőfokú bíróságnak tisztáznia kellett volna a kérdést, melynek eszköze a szakértői kirendelés lett volna. Amennyiben a szakértő az aláírás valótlanságát állapította volna meg, akkor a tanú vallomásának megfelelő értékelésén túl ehhez jogkövetkezményt is kellett volna rendelni, erre azonban az elsőfokú bíróság lehetőséget sem adott.

[30] A felperes fellebbezésében kifogásolta továbbá, hogy a 2018. február 7-i megbeszélést érintő tényállás tisztázatlanságát az elsőfokú ítélet a felperes terhére értékelte. Álláspontja szerint nem került egyértelműen tisztázásra, hogy felperes, illetőleg **B.R.** az adott megbeszélésen együtt vagy külön-külön voltak-e jelen. Ennek pedig kiemelkedő jelentősége lett volna abban a körben, hogy megállapítható legyen, hogy a tanúk pontosan kinek mit mondtak el, vagy csupán általánosságban beszéltek. Ezzel összefüggésben az elsőfokú ítélet nem értékelte **B.R.** felperessel azonos tartalmú nyilatkozatát. A bizonyítatlanság terhét pedig nem felperes, hanem az alperes oldalán kellett volna értékelni. Iratellenesen rögzítette az ítélet, hogy a felperes és **B.R.** együttesen vettek részt az adott megbeszélésen. A külön-külön való megjelenést igazolta ugyanis az A/31. alatt csatolt melléklet, amely a megbeszélésre szóló meghívóban megjelölt találkozó kezdetét eltérő időpontban jelölte meg számukra. Csatolásra került továbbá a bizonyítékok közé F/36. szám alatt a felperes híváslistája, melyből egyértelműen megállapítható volt, hogy a **Cs.N.** által megjelölt időpontban éppen telefonált, így a megbeszélésen nem lehetett jelen.

[31] Vitatta az ítélet megalapozottságát súlyos és sorozatos kötelezettségszegések tekintetében is. Kiemelte, hogy az ítélet maga rögzítette, hogy a kisebb károk esetében előforduló, adminisztratívként kezelt hibákról volt szó. Az ítélet ugyan maga is ismerte a kárrendezés rendszerét, valamint azt, hogy a felperes döntés-előkészítő funkciót látott el, így a kártérítés kifizetéséről nem ő döntött. Ezzel szemben a jegyzőkönyvben említettek egy döntési pozícióval rendelkező státuszra vonatkoztak, nem pedig felperesre. Az elsőfokú bíróság azonban ezen ellentmondást nem is érzékelte. Olyan hiányosságokat rótt a felperes terhére, melyek a munkája során hiányként nem is jelentkeztek, előkészítő státuszában ugyanis döntést nem hozott. Valamely esetleges adminisztratív hiány az egyéb rendelkezésre álló adatok mellett azonban a kárügy kezelését semmiben nem befolyásolta, arra kihatással nem volt. Ha merült is volna fel hiba, azt a rendszerből eredően az ... jelezte volna. A perbeli esetekben azonban az ... a felperes által leadott dokumentációkat a kárkifizetés alapjaként elfogadta, azzal kapcsolatosan hiányt nem állapított meg. Ez önmagában is jól mutatja, hogy milyen súllyal bírta az utólagosan súlyosnak beállított hiány. Kiemelte továbbá, hogy a felperes mind a megbízási jogviszonya, mind a munkaviszonya alatt számos kárügyet intézett, 2017. évben mindösszesen kb. 1525-t. Ehhez képest az alperes a felmondásban 21 kár szabálytalan kezelését rőtt fel, amelyből 7 db a megbízási jogviszony ideje alatt feltárt szabályszegésekre vonatkozott, 1 pedig olyan szabályszegést jelölt, amely a felmondás indokolásában nem került feltüntetésre. Az így maradt 13 kárügy az utolsó évi munkaviszony alatt elrendezett összes kárügy 0,8 %-át tette ki, tehát volumenében is teljesen elenyésző szabályszegést lehetett volna megállapítani. Mindezek alapján tehát a felperes összteljesítményéhez képest egészen kisszámú, semmiféle jelentőséggel nem bíró, az alperesre egyáltalán semmilyen módon ki nem ható, adminisztratív hibákat állított az alperes.

[32] Kifogásolta továbbá, hogy az alperes lényegében megkerülte a Kollektív Szerződés és a saját belső utasításának szabályait a felmondás alkalmazása körében. Tévedett az elsőfokú ítélet, amikor azt állapította meg, hogy az alperes dönthetett a munkaviszony megszüntetése mellett, így nem a

Kollektív Szerződés szerint kellett eljárnia. E körben hangsúlyozta, hogy abban az esetben, ha egy adott hibatípus, szabályszegési típus kezelését a vezérigazgatói utasítás meghatározza, erre a Kollektív Szerződés szabályozást tartalmaz, akkor az alkalmazott jogkövetkezménytől függetlenül a rögzített előírások szerint kell eljárni. A munkáltató nem kerülheti meg a saját utasítását és a Kollektív Szerződés rendelkezéseit azzal, hogy valamely abban szabályozott hibára, problémára indokolatlanul más eljárást alkalmaz.

- [33] Az alperes fellebbezést nem terjesztett elő. Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint alaptalan a jogellenesség megállapítására vonatkozó fellebbezési kérelem. A megállapítási kereset előterjesztésének a Pp. 172. § (3) bekezdésében írt feltételei ugyanis nem álltak fenn, ilyen körülményre a felperes sem az elsőfokú, sem a fellebbezési eljárás során nem hivatkozott, ilyet nem bizonyított.
- [34] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a kereset elbírálásához szükséges, rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, a szakértő bevonásának mellőzését kellően indokolta, így az ítélet felülbírálatának a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján nincs alapja. Az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk, beszerzett okirati nyilatkozatok és a felperes személyes előadása alapján az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott azzal, hogy az alperesi felmondás világossága, valósága és okszerűsége megállapításra került, valamint azzal is, hogy a felmondást az arra jogosult munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá.
- [35] Kiemelten hangsúlyozta, hogy a felperes munkaköri leírásában írt kötelezettsége volt az alperes valamennyi, a felperes munkafeladatait érintő szabályzatának a megismerése és betartása. Ennek alapján a felperes a hivatkozott kárügyekben nemcsak az indokolásban idézett ... utasítás pontjait szegte meg. A munkaköri leírásra utalással ugyanis a ... utasítás minden egyéb pontja is beleértendő. A bizonyítási eljárást így nem kellett és nem is lehetett arra korlátozni, hogy az alperes csak és kizárólag az indokolásban megjelölt ... utasítás rendelkezéseinek megszegését bizonyíthassa. Ezen kötelezettségének egyébként az alperes eleget is tett. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperes a perfelvételi szakban olyan tényállítást egyáltalán nem tett, hogy az egyes felmondási okokat mennyiben és miért vitatja, így valójában az egyes kárügyek érdemi vizsgálatára a bizonyítási eljárásnak nem is kellett volna kiterjednie. A meghallgatott tanúk vallomása nem maradt meg az általánosság szintjén, **Sz.L.** meglehetősen terjedelmes vallomásában konkrét kárügyekről nyilatkozott részletezve, hogy az egyes kárügyekben milyen felperesi hiányosságot lehetett megállapítani.
- [36] Nem osztotta a felperes azon hivatkozását, miszerint az elsőfokú bíróság a párhuzamos munkaügyi per anyagát ne tette volna jelen eljárás részévé. Kiemelte, hogy a tanúknak a két peres eljárást érintő, azonos kérdésekre adott válaszát az elsőfokú bíróság a párhuzamos perben keletkezett tárgyalási jegyzőkönyv útján jelen per anyagává tette. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban semmilyen indítványt nem tett az egyes ügyekhez kapcsolódó teljes kárakta csatolására. A párhuzamos ügyben is csak a jelen ügyben az elsőfokú határozat meghozatalát követően került ez indítványozásra.
- [37] Rögzítette, hogy a felperessel szemben a büntető feljelentést nem a felperes által hivatkozott tanúk, hanem az alperes tette. Kiemelte, hogy a felperes nem bocsátotta rendelkezésre az általa hivatkozott

iratokat, így az általa állítottak nem kerültek igazolásra. Rögzítette továbbá, hogy az alperes a büntető feljelentést ismeretlen személlyel szemben tette.

- [38] Ismételten hivatkozta, hogy a felmondás összefoglaló megjelölése is elegendő ahhoz, hogy egyértelműen és világosan fogalmazza meg a felmondás indokát. Ehhez képest érdektelen, hogy a felmondás közlésekor az alperesi munkatársak összefoglalóan miként jelölték meg a felperesi szabálytalanságokat. Az e körben felvett jegyzőkönyv éppen olyan felperesi kötelezettségszegéseket sorolt fel, melyek a felmondásban is felperes terhére lettek róva. A jegyzőkönyv egyértelműen a felperes felmondásának a körülményeit taglalta.
- [39] Vitatta azon felperesi hivatkozást, miszerint a felmondás indokolásában megjelölt kárügyeket a felperes nem ismerte. A felperes ezeket ugyanis nemcsak, hogy ismerhette, hanem azokat nyilvánvalóan ismernie is kellett, hiszen ő maga készítette őket. Az A/4. sorszám alatt csatolt melléklet nem új bizonyíték, hanem az alperes perbeli nyilatkozata táblázatos formában előterjesztve. Teljesen nyilvánvalóan ezen perbeli nyilatkozatot a felperesnek a felmondást megelőzően nem kellett ismernie.
- [40] A szakértő bevonására a jogszabályi rendelkezés szerint akkor van szükség és lehetőség, ha a jogvita kereteinek meghatározásához vagy a perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Az aláírások különbözősége a perben különleges szakértelem nélkül is megállapítható volt, ezért szakértő kirendelésére nem volt szükség, egyébiránt azért sem, mert **Sz.T.** a törvényes képviselői meghallgatása során a felmondást saját intézkedésnek ismerte el. Ebből adódóan pedig teljességgel érdektelen, hogy ki volt annak aláírója.
- [41] Nem megalapozott azon felperesi állítás sem, miszerint a 2018. február 7-i megbeszélésen az alperes konkrét, kárszámmal beazonosított kárügyeket említett volna. Alperes illet soha nem állított, az adott területen előforduló hibatípusokról esett csak szó. Ebből pedig felperes számára nyilvánvalónak kellett, hogy legyen, hogy ez az ő munkájában is előfordult, így rá is vonatkozott.
- [42] A felperesi munkaviszony megszüntetése azon az alapon állt, hogy a felperes nem tartotta be a munkafeladatai teljesítésére vonatkozó előírásokat. Ebből adódóan érdektelen, hogy ebből eredően az alperest érte-e kár, ez a felperes kötelezettségszegését nem érinti. Téves azon felperesi logika, miszerint a felperes a felette megvalósuló kontroll okán felelősséggel nem bírt. Minden alapot nélkülöz továbbá azon felperesi érvelés is, miszerint a felperes jelentéktelen szabálytalanságokat követett el.
- [43] Alperesi hivatkozás szerint a munkáltató jogosult volt a Kollektív Szerződésben megállapított eljárás lefolytatása nélkül felmondással megszünteti a felperes munkaviszonyát. A hátrányos jogkövetkezmény kiszabására irányuló eljárás lényege ugyanis éppen az, hogy a munkáltató munkavállalói kötelezettségszegés esetén nem a munkaviszony megszüntetését, hanem egyéb, hátránnyal járó jogkövetkezményt alkalmaz. Alperes azonban egyértelmű döntést hozott a munkaviszony megszüntetéséről, így a Kollektív Szerződés szerinti eljárás lefolytatását semmi nem írta elő.
- [44] Továbbra is vitatta a felperesi kérelem összecszerűségét. Álláspontja szerint a felperes nem tarthat igényt a cafeteria juttatás címén igényelt Erzsébet utalványra, a home office juttatásra, valamint a

100.000 forint adómentes készpénzjuttatásra. Az elmaradt jövedelem számítása körében a felperes köteles figyelembe venni a ... Kft-től szerzett teljes jövedelmét, melynek alapján a munkabér-különbözet 2018. május-október hónapokra legfeljebb 195.164 forint, melyből a 18,5 %-os munkavállalói járadékot is levonásba kell helyezni. Felperes elmaradt jövedelem címén legfeljebb távolléti díja megfizetését követelheti figyelemmel arra, hogy a teljesítménybér számításának jogalapját nem jelölte meg, egyéb juttatásra való jogosultságát pedig sem jogalapjában, semösszecszerűségében nem igazolta.

- [45] A hatályon kívül helyezésre vonatkozó másodlagos fellebbezési kérelem körében rögzítette, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy ezen kérelmét a Pp. mely rendelkezésére alapítja, valamint, hogy a Pp. 379., 380. és 381. §-ban rögzített feltételei fennállnak-e, ebből adódóan a felperesi fellebbezési kérelem alaptalan.

### **A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai**

- [46] A fellebbezés nem alapos.
- [47] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy megítéléséhez szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetést vont le, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.
- [48] A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság:
- [49] Mindenekelőtt rögzítendő, hogy helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság a jogvita kereteit a Pp. 2. § (2) bekezdésének megfelelően a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok körében. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt az ítéletében. Az 5. sorszám alatt hozott végzésében hívta fel a felperest az A/4-25. szám alatti mellékletekben kifejtett felperesi magatartások vonatkozásában arra, hogy azok részletes, ténybeli vitatását tegye meg. A felperes azonban ilyen nyilatkozatot a perfelvételi tárgyalás lezárásáig nem terjesztett elő, kizárólag általános szempontok alapján vitatta a felmondás indokában foglaltak valóságát. Ebből adódóan helytállóan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a bizonyítási eljárás során a kárügyek részletekbe menő érdemi vizsgálatára a lefolytatottnál alaposabban nem kellett kitérni. A tárgyalás során meghallgatott tanúk példálózó jelleggel egy-egy ügygel kapcsolatosan fogalmazták meg a nyilatkozataikat, melyeket a felperes a február 7-én megtartott tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint az A/8., az A/13. és az A/24. számú ügyekkel kapcsolatban részben elismert, részben nem vitatott. A részletekre is kiterjedő felperesi vitatás csupán a 28. számú jegyzőkönyvben volt tetten érhető az A/6. és A/8. számú ügyekkel összefüggésben.
- A Pp. 7. § 12.a) pontja szerinti kereset-változtatásra azonban a Pp. 45. § (3) bekezdése alapján - a megjelölt kivételektől eltekintve - a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig van lehetőség. Az érdemi tárgyalási szakban a Pp. 215. §-ban megfogalmazottak esetén lehet megengedni a kereset-változtatást. Ilyen, a 215. § (1) bekezdésében felsorolt körülményre a felperes azonban nem hivatkozott, illet nem állított. Az ítélezési gyakorlatnak megfelelően a kereset-változtatás engedélyezése iránti kérelem előterjesztheségéről a jogi képviselő tájékoztatása nem szükséges.

Így amennyiben a felperesi, 28. számú jegyzőkönyvben rögzített tényállítások változtak, a jogi képviselőnek ennek megengedhetősége iránti kérelmet kellett volna előterjesztenie, melyre azonban nem került sor. Ebből adódóan helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes a terhére rótt kötelezettségszegéseket részleteibe menően, konkrét tényekre vonatkozóan nem vitatta, vitatása megmaradt csupán az általánosság szintjén.

[50] A fentiekből adódóan így nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor, amikor a bizonyítási eljárást is a felperesi vitához igazodóan ezen a szinten folytatta le és a kárügyeket csak példálózóan, a jegyzőkönyvben rögzített mélységben vizsgálta. Ebben a körben a tanúk pedig alátámasztották, hogy a felperes a vizsgálati anyagban rögzített hibatípusokat rendszeresen és visszatérő jelleggel elkövette.

[51] A világosság körében rögzíti a másodfokú bíróság, hogy helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felmondás indoka megfelelt a hosszú idő óta következetesen érvényesülő bírósági gyakorlatban megfogalmazott összefoglaló indok kritériumainak.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a világosság követelményének megtartottságát ugyanis nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettje, vagyis a felmondással érintett munkavállaló tudomása, tudattartama oldaláról kell értékelni. Kiemelendő, hogy a lényeg az, hogy az elbocsátott munkavállaló számára legyen világos a megszüntetés oka. E körben arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a felmondás maga fogalmazott úgy, hogy a konkrétan megjelölt kárügyekben került feltárássra az, hogy a felperes a korábbi figyelmeztetések ellenére változatlanul nem tartotta be a munkaköri leírásban és a ... utasítás megjelölt pontjaiban foglalt előírásokat. Tehát a megjelölt kárügyekben a felperes olyan jellegű kötelezettségszegést követett el, amely a munkaköri leírásában és a ... utasításban került számára megfogalmazásra és amely - ahogy arra a változatlanul szóhasználat is utalt - korábban is előfordult. Ezért is volt szerepe a felmondási indokolás második bekezdésében megfogalmazottaknak, miszerint a felperes a biztosítási szerződések, a mindenkor hatályos kárrendezési utasítások és a munkaköri leírás szerint volt köteles a munkaköri kötelezettségét teljesíteni. Ezzel összefüggésben pedig konkrétan megjelölésre került a kárfelmérés, a kárhelyszín pontos dokumentálása, a fényképfelvételek készítése, valamint, hogy ezeket milyen módon és helyre és időtartamban kell továbbítani, továbbá a fedezet, jogalap összege ellenőrzése is.

Nem foghatott helyt azon felperesi hivatkozás, miszerint a konkrét kárszámhoz rendelt konkrét szabályszegés vizsgálata lett volna szükséges, a felperesi szabályszegés általánosságban történő vizsgálata ugyanis a felmondás indokolásának megváltoztatását jelenti. E körben viszont a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által helyesen értelmezett felperesi kérelemhez és jognyilatkozatokhoz kötöttségre. Ennek ugyanis csak a felperes által előadott konkrét, részleteiben és tényeiben vitatott tényállítás esetén lett volna helye és szükségessége.

Osztotta a másodfokú bíróság az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat abban a körben, miszerint a felmondásban a munkaköri leírásra való utalás alapján a felperes nemcsak az indokolásban idézett ... utasítás pontjait, hanem a munkaköri leírásban foglaltakat is megszegte. Így a bizonyítási eljárást nem lehetett kizárólag a ... utasítás megjelölt rendelkezéseire korlátozni.

[52] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a felperes azon álláspontjával, miszerint az elsőfokú bíróság a párhuzamos per munkaügyi anyagát önkényesen, a felperesre terhesen tette jelen eljárás részévé. E körben utal a másodfokú bíróság a 24. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek, miszerint a felek egyező indítványa **Sz.L.** és **Cs.N.** tanúk vallomásait rögzítő 84.M.701/2018. ügyben keletkezett

jegyzőkönyvekre vonatkozott. Ezen jegyzőkönyveket pedig az elsőfokú bíróság teljes egészében a jelen eljárás részévé tette, azok az iratok közé csatolásra kerültek. A felperes azonban ezen felül egyéb irat csatolására indítványt nem tett, így nem sértett szabályt az elsőfokú bíróság akkor, amikor csupán ezen iratokat szerezte be. Nem foghatott helyt azon felperesi érvelés sem, miszerint a párhuzamos perben alkalmazott alperesi bizonyítási technika értékelésére jelen perben is szükség lett volna. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az alperesi bizonyítási technikát jelen perben a felperes csupán állította, azonban azt nem igazolta, illetve annak ily módon való más perbe történő áttöltésére még igazolás esetén sem lett volna lehetőség. Az eljárásjogi szabályok nem ismerik ugyanis azt a lehetőséget, hogy egy hasonló ügyben feltételezetten feltárt alperesi magatartást egy másik ügyben automatikusan értékelni lehessen. Ily módon nem sértette az ítélet indokolására vonatkozó szabályokat az elsőfokú bíróság akkor, amikor az ítéletében ezzel kapcsolatosan semmilyen módon nem foglalt állást. Abban a körben sem volt helytálló a felperesi hivatkozás, miszerint az elsőfokú bíróságnak hivatalos tudomása volt az alperesi eljárásról. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy a hivatalos tudomás a per eldöntése szempontjából releváns tényállítások körében értelmezhető, nem pedig a felperes által hivatkozott körben.

[53] A **P.N., Sz.L. és Cs.N.** tanúvallomásával kapcsolatos felperesi fellebbezés kapcsán rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes csupán állította, hogy a tanúk a felperessel szemben büntetőfeljelentést tettek, azonban állítását semmilyen módon nem igazolta. Szintén megmaradt az állítás szintjén az a körülmény is, miszerint a per és a büntetőeljárás alperesnek kedvezőtlen kimenetele esetén a három ügykezelő személynek munkajogi felelősségre vonással kell számolnia, így a tanúk a per kimenetelében érdekeltek voltak. A tanúk a meghallgatásuk előtt a hamis tanúzásra való törvényes figyelmeztetést követően nyilatkoztak akként, hogy elfogulatlan vallomást tudnak tenni. A felperes a vallomásuk felvételekor nem jelezte, hogy bármilyen aggálya lenne a szavahihetőségükkel kapcsolatosan, a fellebbezésben jelzett kifogásait pedig semmilyen módon nem igazolta, pedig arra, az állítása igazolására szolgáló okirati bizonyíték csatolásával lehetősége lett volna. tanú tanúvallomásában valóban akként fogalmazott, hogy mind az alperessel, mind a felperessel haragos viszonyban van és az elfogultság kérdésében sem tudott egyértelmű választ adni, azonban az általa tett nyilatkozatok a per eldöntése szempontjából relevanciával nem bírtak. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint önmagában nem zárja ki a tanú nyilatkozatának figyelembevételét az a körülmény, hogy a munkáltatóval munkaviszonyban áll.

[54] Helytállóan rögzítette ítéletében az elsőfokú bíróság azt, hogy a 2018. március 14. napján kelt, a bírósági iratok közé F/6. sorszám alatt csatolt jegyzőkönyvben foglalt munkáltatói tájékoztató tartalmában teljes mértékben megegyezett az alperes által A/5-25. számú mellékletként csatolt vizsgálati eredményben foglalt megállapításokkal. Figyelemmel azonban arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indokolása a korábban kifejtettek alapján önmagában is megfelelt a világosság követelményének az összefoglaló indok kritériumai alapján, így a jegyzőkönyvben megfogalmazottak ebből a szempontból különösebb jelentőséggel nem bírtak. A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint valóban nem pótolható a rendes felmondásból kimaradt indokolás azáltal, hogy a munkáltató a felmondás átadása során szóban közli a felmondás alapjául szolgáló okokat. Jelen perbeli esetben azonban ettől eltérő tényállás volt megállapítható, a felmondás ugyanis egyértelműen meghatározta a felperes munkaköri leírásában és vezérigazgatói utasításban foglalt szabályok megsértését és azt is meghatározta, hogy mely kárügyekben találta ezeket megállapíthatónak, felsorolva a kárügyekhez tartozó konkrét kárszámokat is. A jegyzőkönyvben adott tájékoztatás csupán konkretizálta az adott kárszámokban végzett feladatokat



és az ott feltárt hiányosságokat. Erre a munkáltatónak a perbeli eljárás során is lehetősége volt, így önmagában az, hogy a jegyzőkönyvben ily módon ez rögzítésre került, a felmondás jogszerűségét nem érintette.

- [55] Nem találta önellentmondónak a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben a világosság körében megfogalmazottakat. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, a szabályszegések - a felmondás indokolásának egészét együttesen értelmezve - kártípusonként egyértelműen megfogalmazásra kerültek nemcsak a munkaköri leírásra való visszautalással, hanem annak példálózó jellegű felsorolásával is. A kárszámok konkrét megjelölése pedig pontosan arra szolgált, hogy a munkáltató utólag ne bővíthesse azt a listát, amelyben az adott kötelezettségszegéseket a felperes részére felróta. Az, hogy önmagában a kárszámok felsorolásából a konkrét kötelezettségszegés nem derült ki, még nem tette jogellenessé a felmondást. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően ugyanis lehetőség van azok akár a perben való konkretizálására is. Ezen logika alapján vezette végig az elsőfokú bíróság a világosság megtartottsága körében megfogalmazott érvelését, amely ellentmondást ily módon nem tartalmazott.
- [56] Osztotta a másodfokú bíróság a felperes azon hivatkozását, miszerint a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy kifejezett szakkérdésben maga foglaljon állást. Mindenekelőtt rögzítendő azonban, hogy a Pp. 300. §-a szerint szakértő bevonására abban az esetben van szükség és lehetőség, ha az a jogvita kereteinek a meghatározásához vagy a perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Az a körülmény pedig, hogy a felmondás aláírása az aláírótól származik-e, jelentős ténynek tekintendő. A perfelvételi eljárás során azonban **Sz.T.** az aláírást magáénak ismerte el, illetve rögzítette, hogy a felmondást ennek hiányában az Mt. 20. § (3) bekezdésében foglaltak alapján utólag is jóváhagyná. Ezáltal már nem volt megállapítható a hivatkozott körülmény jelentős volta, hiszen - ahogy arra az alperes is rámutatott - egy esetleges utólagos elismerés okán a felmondás ezen okból semmiképpen nem lett volna érvénytelen. Ebből adódóan tehát helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az írásszakértő kirendelése a per elhúzódtatását és szükségtelen költségek felmerülését eredményezte volna.
- [57] A 2018. február 7. napján tartott megbeszélést illetően az elsőfokú bíróság ítéletében azt emelte ki, hogy **Cs.N.**, **Sz.L.** és **P.N.** tanúk egybehangzóan állították, hogy ezen megbeszélésen felhívták a felperes figyelmét az általa elkövetett hibatípusokra. Rögzítette továbbá az ítélet azt, hogy a felperes (ahogy azt a 24. sorszámú jegyzőkönyv is tanúsítja) elismerte a rögzítéssel és fotózással kapcsolatos általános elvárások felmerülését, elismerte, hogy még ha szerinte csak másodlagosan is, de szó volt a hibatípusokról. Mindezen körülményeket együttesen értékelve jutott az elsőfokú bíróság ítéletében arra a következtetésre, hogy az adott megbeszélésen a felperessel ugyan nem a konkrét ügyekben rögzített konkrét hibákat, de a munkavégzése során felmerülő hibatípusokat ismertették. Az elsőfokú ítélet nem fogalmazott meg olyat, és arra alperes sem hivatkozott egyetlen alkalommal sem, hogy a megbeszélésen konkrét kárszámokhoz tartozó hibák lettek volna közölve. Nem helytálló azon megállapítás, miszerint az elsőfokú ítélet annak a kérdéskörnek a tisztázatlanságát, hogy az adott megbeszélésen a felperes és **B.R.** együttesen vagy külön-külön vett-e részt, a felperes terhére értékelte. E körben csupán annyit rögzített, hogy ezen kérdéskör tisztázása a lényeges körülmények megállapítása szempontjából jelentőséggel nem bírt, hiszen a három tanú vallomása és a felperes elismerése okán a megbeszélés tartalma ezen körülménytől függetlenül is igazolható volt.

- [58] Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperes okszerűség körében előadott kifogásait sem. Önmagában az a körülmény ugyanis, hogy a felperes döntés-előkészítő funkciót látott el és a kártérítés kifizetéséről nem döntött, még nem jár azzal a következménnyel, hogy a számára a munkaköri leírásban és az egyéb szabályzatokban előírt munkafadatait ne kellett volna az előírásoknak megfelelően ellátnia. Nem szükséges károkozás ahhoz, hogy a felperes szabályszegő eljárása megalapozzon egy munkáltatói felmondást. A munkavállaló alapvető kötelezettsége ugyanis, hogy a munkáját az előírásoknak megfelelően végezze, melynek megszegése alappal vonhatja maga után a munkáltató intézkedését.
- Rámutat a másodfokú bíróság arra is, hogy az elsőfokú ítéletben a sorozatosság és ismétlődő jelleg kapcsán rögzítettek azért kerültek kiemelésre, mert az elsőfokú bíróság az okszerűség körében nemcsak azt vizsgálta, hogy összességében hány ügyben volt megállapítható a felperes szabálytalan munkavégzése, hanem azt is, hogy ezek milyen jellegűek, súlyúak voltak. És ebben a körben értékelte az adott hibák többszörösen, ismétlődő jelleggel való felmerülését is. Mindezen körülményeket együtt értékelve jutott arra az álláspontra, hogy a felmondásban hivatkozott kárügyek kapcsán bizonyítást nyert, hogy azok súlya, jellege és visszatérő volta okán okszerűen vonták maguk után az alperesi intézkedést.
- [59] Helyesen utalt az elsőfokú bíróság ítéletében arra is, hogy a munkáltató a munkaköri kötelezettségét megszegő munkavállalóval szemben jogosult volt eldönteni, hogy hátrányos jogkövetkezményt vagy felmondást alkalmaz-e. E körben kiemelendő, hogy a hátrányos jogkövetkezmény kiszabására irányuló eljárást a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása esetén szükséges követni. A munkáltató azonban jelen esetben nem élt ezzel a lehetőséggel, hanem a felmondást választotta, amelyre pedig a Kollektív Szerződésben meghatározott eljárási szabályokat alkalmaznia nem kellett.

### **Záró rész**

- [60] A feleket a perben tárgyi költségfeljegyzési jog illetve meg a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja értelmében. A pervesztes felperes a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján megállapított és a fellebbezéssel érintett 4.883.183 forint pertárgyérték után az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles viselni.
- [61] A Pp. 83. § (1) bekezdése szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg. A Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése alapján a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag a jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A másodfokú eljárás során felmerült költségek felszámítása iránt a pernyertes alperesi oldal azonban, ilyen jogszabályban kötelezően előírt költségjegyzéket nem terjesztett elő, így a másodfokú bíróságnak ebben a kérdésben határoznia nem kellett.
- [62] A fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján került sor.
- [63] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. november 12.

dr. Bicskei Ildikó s.k.

dr. Mihalics Klaudia s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró